

ben af Regjeringen og Landsdthinget, men at Folkethinget, Landsdthinget og Regjeringen ere enige om, at en saadan Foranstaltning er hensigtsmæssig, indtil vi kunne faae en ny Pensionslov færdig. Jeg troer, at dette er saa loyalt og saa overeensstemmende med den Maade, hvorpaa vi bære os ad ved andre Leiligheder, at jeg, som sagt, ikke kan forklare mig det ærede Medlems Udtalelser om dette Spørgsmaal paa anden Maade end ved at antage, at han i Diebliffet meente, at Folkethinget var den hele Lovgivningsmagt med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem omtalte, at der af Forslagsstillerne er 3 Medlemmer, som ikke ville give deres Stemmer til Forslaget under Nr. 19, dersom Fleertallets Forslag om Afdrag til at skaffe Livrenter for skulde blive vedtaget, hvorimod vi Andre holde paa Forslaget under Nr. 19, hvad enten det fra Fleertallets Side stilledes Forslag vedtages eller ikke, og det ærede Medlem yttrede i den Anledning, at vi vilde have baade i Pose og i Sæf. Nei, vi ville ikke. Jeg stemmer jo imod Fleertallets Forslag og ønsker altsaa ikke at faae baade i Pose og i Sæf. Hvad jeg vil opnaae, er inden altfor lang Fremtid dog at komme til en lille Besparelse, og derfor holder jeg paa det Forslag, som jeg har været med til at stille. Det Forslag, som er stillet af Fleertallet, vil i alt Fald ikke bringe noget synligt Resultat frem førend om lang Tid, medens vort Forslag dog vil begynde at virke diebliffelig med Hensyn til de Embedsmænd, som herefter faae Ansættelse. Jeg troer heller ikke, at de to omtalte Forslag staae i en saadan Forbindelse med hinanden, at det ene nødvendigheds maa falde, fordi det andet vedtages. Vedtages vort Forslag, vil dette jo ikke i nogen Maade kunne forhindre Anvendelsen af Fleertallets Forslag med Hensyn til den Deel af Pensionen, som bliver tilbage, nemlig $\frac{3}{4}$ af, hvad Bedkommende ellers vilde faae. — Den uheldige Deltagelse mellem Fælles og Særligt, hvorunder vi i lang Tid have levet, har ført med sig, at vi i dette Diebliff have to forskellige Pensionslove, den ene for dem, som tidligere kaldtes Fællesembedsmænd, og den anden for dem, som tidligere kaldtes særlige

Embedsmænd. De ere nu, Gud ske Lov, hverken fælles eller særlige, men Statens Embedsmænd allesammen, og derfor finder jeg det rigtigt, at de blive pensionerede efter een Pensionslov. Dette vil man ogsaa opnaae ved at vedtage det af mig stillede Forslag. En Nedsættelse af $\frac{1}{4}$ af Pensionen kan af dem, som erkjende, at vore nuværende Pensionslove ere endeel for dyre, ikke ansees for at være formeget, netop naar det ikke tænkes som en vedvarende, men som en forbigaaende Tilstand, og naar det ikke tænkes anvendt paa nogen af de Pensionsrettigheder, der for Tiden besiddes af de nuværende Embedsmænd. Jeg maa derfor paa bedste Maade anbefale Forslaget under Nr. 19. Jeg vil tilraade det ærede Thing at forkaste Fleertallets Forslag, men, skulde det blive vedtaget, saa vil jeg desuagtet anbefale Thinget at vedtage Forslaget under Nr. 19.

Finantsministeren: De, der nære forskjellige Anskuelser angaaende denne Sag, have nu havt Leilighed til at udtale sig, og uden at jeg lægger nogen særdeles Vægt paa de Betegnelser de have brugt ligeoverfor hinanden, finder jeg det for mit Bedkommende passende ogsaa at udtale mig om min Stilling til den. Jeg vil foreløbig holde mig til det ærede Medlem (S. A. Hansen), der meente, at han stod midt imellem det yderste Høire og det yderste Venstre, og jeg vilde udtale, at jeg er enig med ham, naar han sagde, at han fandt det nødvendigt, at vi strax gjorde Noget. Jeg finder det nemlig nødvendigt, at vi søge at opklare de Betragtninger og Anskuelser, der i det Hele taget igjennem en lang Række af Aar have været udbredte i Befolkningen om disse Forhold, og uden at jeg forresten kan tiltræde det af ham foreslaaede Skridt, skal jeg gjøre, hvad jeg anseer for at være nødvendigt, og som staaer i min Magt, idet jeg skal søge at bidrage til, at man faaer en klarere Forestilling om, hvorledes det egentlig hænger sammen med det store Pensionstryk, navnlig skal jeg søge at paavise, hvorvidt det kan siges, at det er en Følge af de nugældende Pensionslove. Den nominelle Pensionsbyrde og ganske vist ogsaa den reelle, forsaavidt den skal betales, beløb sig, som ærede